

COSTA BRAVA

Den vilde og smukke spanske kyst

I de over 30 år, vi har camperet, har vi aldrig trukket vogntoget til Spanien. Det rådede vi bod på i år – og hvilken oplevelse!

TEKST OG FOTO: SVEN PETERSEN

Utallige gange har vi gennem årene camperet i Frankrig og Italien, - men aldrig Spanien. Jeg ved ikke, hvad der konkret har afholdt os... Sproget måske? Og så har de mange beretninger i

campingpressen om røverier og overfald på de spanske motorveje jo nok også spillet ind!

Men her i sommer tog vi "mod til os", og det endte med 6½ uges skøn campingtur til Spanien. Det var således vores første tur til Spanien med campingvogn, - men absolut ikke

sidste. Målet var Costa Brava, - den vilde kyst. Hjemmefra havde vi planlagt, at vi i videst muligt omfang ville gøre brug af vores ACSI-kort. Og det lykkedes i høj grad!

I begyndelsen af juni begyndte i ro og mag at trille sydpå. Undervejs gav vi os tid til fx et

besøg i KZ-Gedänkstätte Neuengamme. En af vore tidligere, nu afdøde naboer, Holger havde som politimand været interneret i KZ-lejren under 2. Verdenskrig – og flere gange havde han fortalt om sine oplevelser dér. Stedet ligger kun nogle få km fra campingpladsen Stover Strand,

som ligger på bredden af Elben ca. 15-20 km øst for Hamborg. En virkelig lækker campingplads – og i stærk kontrast til KZ-lejren på den anden side af floden. Her blev vi nogle dage og besøgte desuden Udvandrer-museet Ballinstadt i Hamborg.

Efter en enkelt overnatning på vores traditionelle overnatningsplads i Mörfelden ved Frankfurt, valgte vi lidt længere sydpå en ny transitplads i Syd-tyskland, ACSI-pladsen Belchen-

blick i Staufen in Breisgau, en rigtig hyggelig plads med alt det positive, man forbinder med Sydtykland: ro, orden, gemt lighed. ... Bestemt en plads, vi vil benytte fremover!

Campingplads i Bourg-en-Bresse

Vores næste mål var vores favorit i Midt-Frankrig, den kommunale campingplads i Bourg-en-Bresse. Jeg har tidligere her i bladet berømmet pladsen, -

men da vi sent på eftermiddagen rullede op mod bommen, blev vi mødt med skiltet 'Camping fermé'. Øv! Der var i stedet en henvisning til en anden plads ca. 12-15 km væk, i byen St. Étienne-du-Bois. Også en ACSI-plads – udmærket til en enkelt overnatning, men så nok heller ikke mere. Det er ikke første gang, vi har oplevet, at en plads er lukket, siden vi var der sidst!

L'Arlesienne i Arles.

Næste ACSI-plads i rækken blev den sydfranske L'Arlesienne i Arles. Her blev vi nogle dage for bl.a. at genopleve det forunderlige naturlandskab Camarguen, som vi gennem årene har besøgt mange gange. Endnu en gang beundrede vi de kæmpe-mæssige saltindvindingsområder, salinerne – og ikke mindst de graciøse flamingoer. Nytt for os var de mange rismarker, som er taget i brug. Siden vi var her for ikke mange år siden, er man

ge flere arealer taget i brug til risproduktion.

På spansk grund

Fra Arles i Frankrig var der 300 km til vores første campingplads på spansk grund, Camping Joncar Mar i byen Roses. Dette var ikke en ACSI-plads, men den var blevet anbefalet af gode venner. Det var absolut et godt råd. Fx har vi aldrig oplevet en mere velassorteret butik på en campingplads, end det var tilfældet her.

Roses er en gammel fiskeriby, men lever i dag væsentligst af turismen. Her fra tog vi på nogle spændende ture, bl.a. rundt i Parc Natural del Cap de Creus lige nord for Roses. En dag tog vi på en tur oppe i Pyrenæerne over passene Coll de Capsacosta og Coll d'Ares på en rundtur ind i Frankrig.

Hjemmefra havde vi egentlig planlagt at tage en uges tid på pladser i Pyrenæerne, men da

Gangbroen i Carrer del Bispe i Barcelona

COSTA BRAVA

Den vilde og smukke spanske kyst

Camping Stover Strand ligger lige ned til Elben

vores varme i vognen var stået af – og nattemperaturerne i bjergene var omkring 10° og derunder, valgte vi at blive på kysten.

Ullastret

Ganske uventet havnede vi en anden dag på udflygt i den gamle middelalderby Ullastret, som ligger ved en lille lokalvej øst for Girona. Et lille lokalsamfund langt fra kystens turiststrøm – men rig på middelalderhistorie. Byen kunne nemt bruges som filmkulisse.

Sankt Hans

Efter en lille uge i Roses valgte vi at køre længere ned langs kysten til den store ACS-plads Vall-daro i badebyen Platja d'Aro. Ud over 400 fastliggere + hytter og udlejningsvogne var der 800 turistpladser. Og ALT var besat – vi fik en af de sidste, ledige pladser. Grunden fandt vi ud af: fejringen af San Juan – Sankt Hans!

Hvor det her hjemme er en stille og rolig markering af midsommer en enkelt aften, bliver der da godt nok gået til den i Spanien. Der bliver festet igennem tre-fire dage i træ! Vi snakkede meget om, hvor vidt 3-meters

reglen egentlig ikke også gælder i Spanien.

Fra Platja d'Aro valgte vi en tur – væk fra larmen på Vall-daro – ind i det smukke Montseny-bjergmassiv, hvis største højder er omkring 1700 meter over ha-

vet. Vores mål var byen Vic, som har godt 40.000 indbyggere. Byen er kendetegnet ved sit store firkantede torv, som er omkranset af arkader. Det var svært for os at danne os et indtryk af torvets størrelse, da der var et

En af de mange rismarker i Camarguen

Middelalderbyen Ullastret ligger ved vej GI 644

mægtigt marked, som dominerede hele bymidten. I byen findes et meget velbevaret tempel samt bygningsrester fra Romertiden. Vi blev så betaget af byen, at den absolut fortjener et genbesøg. Den er skrevet på listen.

Naturligvis blev vi også fristet til en tur ned ad den utroligt smukke og meget snoede kystvej GI 682, til Lloret de Mar. Det ene storslåede panorama afløste det andet. Hoteller og blokke med ferielejligheder var flere steder ligesom klistret på de stejle klipper. Fra små vige- og p-pladser var der den flotteste udsigt ud over det krystallklare Middelhav med små bugte med lidt strand, fyldt med badegæster og småbåde. Disse små p-pladser er kort forinden varslat med skilte med et kamera. God turistservice! Her lever kysten i den grad op til sit navn Den Vilde Kyst – Costa Brava på spansk.

Efter 8 overnatninger i Platja d'Aro rykkede vi 40-50 km længere ned langs kysten til plad-

sen Camping Lloret Blau i turist- og badebyen Lloret de Mar, hvorfra vi tog på flere udflugter; bl.a. med kystbanen besøgte vi Barcelona.

Med tog fra Lloret's tvillingeby Blanes kørte vi lige til centrum, Plaça de Catalunya, hvor Las Ramblas starter. På campingpladsen havde vi fået anbefalet toget, da Barcelona kan være et trafikalt helvede. Bare det at finde en p-plads kan være en næsten umulig opgave her i Cataloniens hovedstad.

På grund af den korte tid, fik vi kun smuset lidt til byen. Vi nød virkelig stemningen på ramblan og dens sidegader, så vi har lovet hinanden, at vi skal tilbage hertil.

Tarragona

Med bil tog vi nogle dage senere en tur til Tarragona for bl.a. at besøge og beundre den 2.000 år gamle, romerske akvædukt. Nogle få km før vi nåede derned, nærmest faldt vi over de antikke

En sandkunstner i Roses

stenbrud, som i sin tid leverede materialer til såvel dette bygningsværk som til templer og andre bygninger i Tarraco, som byen hed i Romertiden. Både stenbruddet og akvædukten ligger lige ud til motorvejen AP 7. Der er fin skiltning!

Fra Lloret de Mar udgår der flere udflygtsbåde, som sejler op og ned langs klippekysten. Flere af disse skibe er i bunden forsynet med panoramaruder, så man kan se havbunden og fiskelivet. Det skulle vi selvfølgelig opleve! Det blev en flot tur, hvor vi sejlede helt tæt forbi klipperne. Nogle af selskaberne har i deres program ture, hvor man sejler ind i klippegrotterne. Det var ikke en del af vores tur.

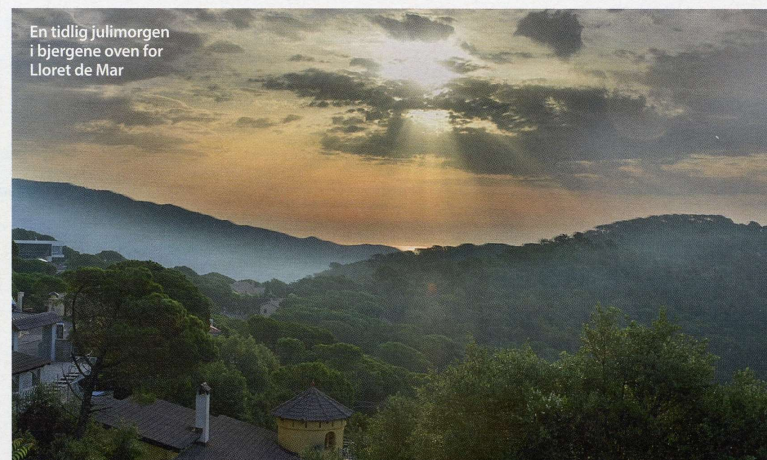
Nordpå

Efterhånden begyndte en vis hjemmve at indfinde sig, og vi indstillede os så småt på at vende træktojet nordpå. Hvad var vores erfaringer så efter godt fem ugers campingferie under nye

og fremmedartede himmelstrøg? Fantastisk positive!

Vi oplevede, at der var bemærkelsesværdigt rent og pænt overalt. Intet affald lå og flød i byerne eller langs vejene. Der hvor vi var, var vejene – særligt motorvejene – desuden af en noget bedre kvalitet, end vi er vant til herhjemme.

Betjeningen i butikker og på campingpladserne var høflig og venlig, og der blev talt engelsk og lidt tysk de steder, hvor vi var. Men nu var det jo også en af den spanske turismes højborg, vi besøgte. Om det også bliver tilfældet længere inde i baglandet til næste år, må vi jo vente og se. For næste års 'pensionistudflugt' er næsten bestemt, - Michellins kortbog 'España & Portugal' er allerede købt. Det blev den i sommer.

En tidlig julimorgen i bjergene oven for Lloret de Mar